

Der var netop Noget, som tydede i modsat Retning, og som i og for sig kunde siges at være fuldstændig i Overensstemmelse med, hvad det naturlige og anstændige Formaal for denne Mellemtilstand for Theatret maatte være, og det var navnlig dette, at i dette Gemaar falder, som jeg tidligere har berørt, netop Overgangen fra det gamle Theater til det nye. Det var givet i Loven, at i et af disse Aar vilde Driften foregaa i et nyt og helt andet Theater. Nu forekommer det mig, at det meger let maa kunne ses og forklares og vil vinde Anklang hos de Fleste, navnlig naar man vil sammenligne en lille Husboldning med en stor, at, naar der er bestemt Udsigt til, at man skal flytte ind i en hel anden Leilighed og komme i andre Forhold, saa maa man holde sig for Die og sige til sig selv, at der kommer et Tidspunkt, hvor man maa være istand til at afholde de Udgifter, som derved fremkomme, og dette har man netop gjort ved Theatret. Der er netop, som min ærede Gfstermand nylig oplyste os om, meget tidlig — samtidig med den første Begyndelse af Theaterbygningen — fra Theatrets Side gjort Overslag over, hvor betydelige Beløb der vilde kræves, for at Theatrets Drift, som var indskrænket til det gamle Theater, kunde træde frem og udfolde sig i det nye Lokale. Det var, som jeg tror, at han oplyste, saa vidt jeg erindrer, 70,000 Rd. eller noget Egnende, man tænkte sig, og det var en Selvfølge, at man derfor indskrænkede sig saa meget som muligt med Hensyn til Alt, hvad der vedrørte Theatrets indre Forhold og de Bettingelser, hvorunder det virkede. Man kunde i den Henseende — for at tage Noget, der laa mere for Dinene, og som desværre var blevet til en Talemaade — sige, at man lod den gamle Theaterbygning staa hen til mere og mere Skandale, at der ganske vist maatte komme en Tid, hvor der maatte reises en anden Bygning i Stedet, og at det altsaa var godt, at man havde gjemt sine Penge dertil. Dette tror jeg er ganske forstaaeligt, og jeg vil derfor bestemt have — for ogsaa engang at bruge dette Udtryk —, at den fremsatte Anke ikke kan gjøres gjeldende, naar dette Spørgsmaal virkelig kommer frem til en alvorlig og grundig Undersøgelse. — Den ærede Rigsdagsmand yttrede iøvrigt ikke med Hensyn til Sagen noget Stort, men henholdt sig til Ordspøreren. Jeg vil blot gjøre den Bemærkning til den ærede Ordspørers Yttringer, at jeg virkelig anser det for overflødigt her at diskutere om, hvorvidt de Bemærkninger, der fra min Side bleve fremsatte mod de Hoveddata, som ere anførte i Betænkningen, og hvorpaa Udvalget har støttet sig, have været begundede og afkræftende eller tilintetgjørende Nødvendigheden deraf eller ikke. Tidenden foreligger ikke endnu, men vil meget snart foreligge, og der vil da blive Leilighed for Enhver, som har Interesse for Spørgsmaalet, til at sammenligne de forskjellige Udtalelser, der ere faldne.

Derimod kan jeg ikke negte, at, naar den ærede Ordspører tog Sagen fra den anden Side og yttrede, at jeg havde inddraget her i Debatten nogle mindre væsentlige Punkter, som vare fremkomne i Betænkningen, saa overraskede denne Yttring mig. Jeg maa nemlig tilstaa, at jeg antog disse Punkter for at være de væsentligste og for at være dem, som man haade lettest kunde angribe og i høi Grad var opfordret til at angribe, naar man var vis paa, hvad jeg var, at kunne bevise deres Urigtighed; thi det er netop paa disse, at man i Betænkningen har støttet en Dom, som jeg ikke her skal gjengive med de enkelte Ord, men som gaar ud paa, at der her er vist en Optræden fra Ministeriets Side, som maatte vække den allerhøieste Misbilligelse, og som endog uden Hensyn til Realitetsgrunde maatte bestemme Fleertallet til at indtage den Holdning, som det har indtaget, og til at gjøre den foreliggende Indstilling. Jeg var altsaa ganske vist i høi Grad opfordret til at udtale mig om disse Punkter.

Der blev derefter fremsat adskillige Bemærkninger af Mindretallets Ordspører (Scavenius), og de kom ogsaa for en Del frem i det Foredrag, vi hørte af det ærede Medlem for Høiested Amts 4de Valgkreds (Schjørring); men jeg tror virkelig, at de støttede sig paa en Misforstaaelse og Feiltagelse fra begge Sider. Disse Bemærkninger angik Betydningen af, at jeg igaar havde fremhævet Programmet til Indbydelsen angaaende Theatrets Opførelse som det, der viste, hvorledes Anvendelsen af den bevilgede Sum var forstaaet, og hvorledes der ikke under samme kunde indbefattes det meget Andet, som man har villet bringe ind derunder. Den ærede Ordspører for Mindretallet vilde nok gjøre en Tilnærmelse til en Indrømmelse, men han stoppede paa Veien. Han vilde nok indrømme, at man maatte tage dette Program som Basis i saa Henseende; men han vilde paastaa, at det skulde have indeholdt noget Andet end det, der stod i Loven, og det var fra den Slutning, han søgte at komme hen til at støtte sin Formening om, at der skulde Bevilling til disse forskjellige Udgifter under Post 1, 2 og 3 — det er jo vistnok Alle bekendt, hvad de angaa; det er for besværligt at gjentage dem, men de angaa jo forskjellige Indretninger, Dekorationer osv. — og at disse Poster vel efter Programmet til Indbydelsen, men ikke efter Loven kunde bringes ind under noget Saadant, hvortil der kunde tages af Reserveresonden uden Bevilling. Dette var det ærede Medlems Tankegang; men den staaer og falder jo med Forudsætningen om, at det, der indeholdes i Programmet til Indbydelsen, skulde være noget Andet end det, der staaer i Loven, og Nødvendigheden af denne Forudsætning maa jeg bestemt modsige. Desuden forekommer det mig, at det i og for sig vilde være høist usandsynligt, at man saaledes her i vort